



...

Győri Ítéltábla

Pf.III.20.147/2022/6.

A Győri Ítéltábla a Dr. Bordács Ügyvédi Iroda (cím3; ügyintéző: dr. Bordács István ügyvéd) által képviselt Felperes1 (Cím2) felperesnek a dr. Botka Gábor ügyvéd (cím5) és a Dr. Varró Ügyvédi Iroda (cím5; ügyintéző: dr. Varró Ferenc ügyvéd) által képviselt Alperes1 (Cím1) alperes ellen társasági határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2022. június 9. napján kelt 4.P.20.232/2021/19. számú ítélete ellen az alperes részéről 21. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 napon belül megfizetni a felperesnek 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget, viselje továbbá a fellebbezéssel felmerült költségeit.

Az ítélettel szemben fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes - az alperes vadásztársaság tagjaként - 2021. május 10-én egyéni vadászatot folytatott.

[2] A vadászatát az „Egyéni vadászati napló és terítéknyilvántartás”-ba sorszáml sorszám alatt akként jegyezte be, hogy „3 lövés 19⁴⁰ perc gím ünnöre, utánkeresés eredménytelen”.

[3] Mivel a vad a szomszédos vadásztársaság területére átváltott, ezért a felperes a szomszédos vadásztársaság elnökét telefonon értesítette, és vele együtt utánkeresést végzett, amely azonban nem járt eredménnyel.

[4] Az alperes fegyelmi bizottságának elnöke telefonon értesítette a felperest, hogy 2021. május 25-én kerül sor a fegyelmi meghallgatására. A fegyelmi meghallgatásról feljegyzés készült.

[5] A fegyelmi bizottság a 2021. június 3-án kelt 1/2021. számú határozatával a felperes vadászati jogát dám és gím szavabikára 2021. július 1-jétől 2021. december 31-ig felfüggesztette.

[6] A fegyelmi határozat indokolása szerint a büntetés kiszabására azért került sor, mert a vad sebzésének tényét a felperes a beírókönyvben nem rögzítette, és az utánkeresésről a vadásztársaság illetékeseit nem értesítette.

[7] A fegyelmi bizottság a bünteteskiszabás során súlyosbító tényezőként értékelte a felperes közösségbomlasztó viselkedését is: ez abban nyilvánult meg, hogy a felperes a sikerrel kecsegtető lesre olyankor is beírta magát, amikor más elfoglaltsága miatt vadászni nem tudott, illetve megakadályozta a magasles kihelyezését a tulajdonában lévő földre. A fegyelmi bizottság figyelemmel volt arra is, hogy a felperes a meghallgatása során megbánást nem mutatott.

[8] A felperes a fegyelmi határozattal szemben fellebbezést terjesztett elő, amelyet az alperes a 2021. július 10-i közgyűlésen megtartott fegyelmi tárgyaláson bírált el.

[9] A közgyűlés a 4/2021. (07.10.) számú határozatával a felperest „a határozat meghozatalától számított 6 hónapos határidőre a Alperes1 területén a dám és gím szarvasbika lelövésétől eltiltotta”.

[10] Az alperes bejelentésére tekintettel indult vadászati hatósági eljárás során a Kormányhivatal1 Agrárügyi Főosztálya a 2021. szeptember 22-én meghozott határozat száma1 számú határozatával a felperessel szemben a vadászat rendje – a terítéknyilvántartásra vonatkozó szabályok megsértése – miatt figyelmeztetés szankciót szabott ki.

[11] A határozat indokolása szerint a felperes megszegte a 79/2004. (V.4.) FVM rendelet 47. § (1) bekezdését, mivel a „Vadászati napló és terítéknyilvántartás”-ba nem egyértelműen rögzítette a sebzés vagy a hibázás tényét.

[12] A közigazgatási határozattal szemben a felek keresetet nem terjesztettek elő.

[13] A felperes a kereseti kérelmében a fegyelmi bizottság 1/2021. (06.03.) számú, valamint a közgyűlés 4/2021. (07.10.) számú határozatának hatályon kívül helyezését kérte.

[14] Sérelmezte, hogy a fegyelmi határozat nem jelöli meg, hogy a két, fegyelmi vétségnek minősített magatartásával milyen jogszabályt sértett meg, emiatt a határozat a fegyelmi szabályzat fegyelmi vétségekre vonatkozó rendelkezésébe ütközik, valamint a Ptk. 1:3. § szerinti jóhiszemű és tisztességes eljárás elvét is sérti.

[15] A felperes arra is hivatkozott, hogy a sebzés tényéről a vadásztársaság felé fennálló értesítési kötelezettséget sem jogszabály, sem belső szabályzat nem írja elő. Az értesítés hiánya tehát fegyelmi vétségnek nem minősül, ezért az alperes jogsértő módon alkalmazott szankciót emiatt.

[16] Kifejtette, hogy az alperes házi szabályzata alapján a tagok számára egyértelmű, hogy az utánkeresés fogalma magába foglalja a sebzés fogalmát is. Az utánkeresés vadászati naplóban való feltüntetésével tehát a sebzés ténye is feltüntetésre került.

[17] A felperes érvelése szerint az alperesnél elfogadott gyakorlat, hogy a sebzés kifejezés hiányát nem tekintik fegyelmi vétségnek. Ezért sérti a jóhiszemű és tisztességes eljárás (Ptk. 1:3. § (1)-(2) bekezdés) elvét, egyúttal a joggal való visszaélés (Ptk. 1:5. § (1) bekezdés) tilalmába is ütközik az alperes azon eljárása, hogy - az irányadó gyakorlat ellenére - a sebzés kifejezés alkalmazásának hiányát a felperes terhére rója.

[18] A felperes számos beírókönyvi bejegyzés megjelölésével támasztotta alá az alperesnél kialakult, a sebzés bejegyzésének hiányával kapcsolatos gyakorlatot.

[19] A felperes kitért arra, hogy a terhére értékelt súlyosbító körülmények is alaptalanok: az alperes nem igazolta, hogy kihasználatlanul foglalta le a leshelyeket, illetve az új vadászles felállításának megakadályozása nem az ő, hanem az édesapja tulajdonában álló területen történt.

[20] A fegyelmi eljárás szabályainak megsértéseként hivatkozott arra, hogy a fegyelmi szabályzat értelmében a fegyelmi eljárást a vadásztársaság elnöke rendelheti el, a jelen esetben azonban a fegyelmi eljárás szabályszerű elrendelésére nem került sor, hanem a fegyelmi bizottság elnöke telefonon hívta őt „megbeszélésre”. Nem közölték vele előzetesen azt sem, hogy fegyelmi eljárás lefolytatására fog sor kerülni, ezáltal a védekezésre sem tudott felkészülni. Az alperes ezen eljárása sérti a Ptk. 1:3. § (1)-(2) bekezdését.

[21] A fegyelmi bizottság előtti meghallgatásról szabályszerű jegyzőkönyv sem készült.

[22] A felperes eljárási szabálysértésként hivatkozott arra is, hogy a fegyelmi határozat elleni fellebbezését elbíráló közgyűlés összehívása sem volt szabályszerű: a

meghívó tartalma ugyanis nem felelt meg a Ptk. 3:17. § (2) bekezdés c) pontjának, illetve (3) bekezdésének, továbbá a meghívó elküldése és a közgyűlés között csak 14 nap telt el.

[23] A szabályszerűen napirendre nem tűzött kérdésben pedig csak akkor hozható határozat, ha valamennyi részvételre jogosult jelen van, és a napirenden nem szereplő kérdés megtárgyalásához egyhangúlag hozzájárul (Alapszabály III/17. pont 6. oldal 4. bekezdés).

[24] Sérelmezte a felperes, hogy az alperes elnöke, mint a közgyűlést levezető elnöke zárt ülést rendelt el, noha az alperesre vonatkozó jogszabály vagy az Alapszabály ilyen eljárásrendet nem tartalmaz.

[25] Rámutatott, hogy olyan fegyelmi büntetést szabtak ki vele szemben, ami a fegyelmi szabályzatban a tételesen nevesített fegyelmi büntetések között nem szerepel. Ezen fegyelmi büntetés megváltoztatása tekintetében pedig az alperes elnöke késedelmesen tett indítványt, így az elsőfokú fegyelmi határozatot a közgyűlés nem változtathatta volna meg.

[26] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult a felperes perköltségben marasztalása mellett.

[27] Az alperes állította, hogy a nagyvadra leadott lövés esetén a rálövés helyét és környékét minden esetben, – a sebzés vélhető hiányában is - meg kell vizsgálni, ezért az utánkeresés feltüntetése nem feltételezi minden esetben a sebzést, azaz az egyik kifejezés nem foglalja magában a másikat. A sebzés feltüntetését a házi szabályzat 6.3. pont 3. bekezdése is előírja.

[28] Az alperes arra hivatkozott, hogy az intézőbizottság 2010. március 12-én hozott döntése értelmében a vadásztársaság tagja köteles haladéktalanul értesíteni a vadásztársaság mindenkori elnökét, ennek hiányában a vadászmasterét, illetve a vezetőség bármely tagját abban az esetben, amennyiben az általa megsebzett vad a szomszédos vadászterületre átvált.

[29] Ezen értesítési kötelezettség elmulasztása a fegyelmi szabályzat 2. oldal 2. bekezdésébe foglalt fegyelmi vétséget valósítja meg.

[30] Az alperes álláspontja szerint a fegyelmi eljárás lefolytatására szabályszerűen került sor, az alperes elnöke felkérte a fegyelmi bizottságot a fegyelmi eljárás lefolytatására.

[31] A közgyűlés összehívásának szabályszerűségével kapcsolatosan hangsúlyozta az alperes, hogy a meghívó kiküldésének napja is beleszámít a határidőbe, így a 15 napos határidő megtartott. A meghívó tartalma pedig alkalmas volt arra, hogy a vadásztársaság tagjai az üggyel kapcsolatban megfelelő álláspontot alakítsanak ki.

[32] Az alperes kitért arra, hogy az összehívás szabálytalansága esetén a közgyűlés akkor is megtartható, ha a részvételre jogosultak legalább $\frac{3}{4}$ -e jelen van, és egyhangúlag hozzájárul az ülés megtartásához (Ptk. 3:74. § (1) és (3) bekezdései).

[33] A felperes azért sem hivatkozhat a közgyűlés összehívásának szabálytalanságára, mivel maga is megszavazta a napirendet.

[34] A zárt ülés megtartásának a támadott határozat meghozatalára semmiféle kihatása nem volt.

[35] Az alperes kitért arra, hogy a fegyelmi határozat a fegyelmi büntetést valóban pontatlanul rögzítette, azonban ennek korrigálására a fegyelmi határozat felperes általi megtámadása lehetőséget adott.

[36] A Székesfehérvári Törvényszék - a fellebbezéssel támadott - ítéletével az alperes közgyűlésének 4/2021. (07.10.) számú határozatát a fegyelmi bizottság 1/2021. számú határozatára is kiterjedően hatályon kívül helyezte.

[37] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 410.000,- Ft perköltséget.

[38] Az elsőfokú bíróság a kormányhivatali határozat alapján tényként rögzítette, hogy a felperes a sebzés vagy hibázás feltüntetésének elmulasztásával a terítéknyilvántartásra vonatkozó szabályokat (79/2004. (V.4.) FVM rendelet 47. § (1) bekezdés) megszegte, ezáltal a vadászat rendjét megsértette.

[39] Ugyanakkor az elsőfokú bíróság azt is megállapította, hogy a vadásztársaságnál – korábban nem szankcionált – gyakorlat az, hogy az utánkeresés tényét a beírókönyvben rögzítik, a sebzés vagy hibázás megtörténtét azonban nem.

[40] Ebből következően a Ptk. 1:3. § (1) és (2) bekezdéseibe ütközően hozta meg az alperes fegyelmi bizottsága, illetve a közgyűlése a felperessel szemben a fegyelmi határozatot, mivel olyan fegyelmi vétség miatt szabott ki vele szemben fegyelmi büntetést, amelyet a vadásztársaság más tagjai is rendszeresen elkövettek.

[41] Az alperes joggyakorlása tehát szemben állt az olyan korábbi magatartásával (miszerint más tagok jogsértő bejegyzését nem szankcionálta), amelyben a felperes okkal bízhatott (tehát a többiekhez hasonlóan maga sem fog fegyelmi szankcióban részesülni).

[42] Az elsőfokú bíróság osztotta a felperes azon álláspontját is, miszerint az alperes ezen magatartása egyúttal megvalósítja a Ptk. 1:5. §-ban tilalmazott joggal való visszaélés tényállását is.

[43] Az elsőfokú bíróság akként foglalt állást, hogy a felperes a fegyelmi szabályzat 2. oldalának 2. bekezdésében körülírt fegyelmi vétséget valósította meg, ugyanis az intézőbizottság 2010. március 12. napján hozott döntésében foglaltak ellenére nem értesítette saját vadásztársaságának illetékeseit a szomszédos vadászterületen folytatott utánkeresésről.

[44] Az elsőfokú bíróság a fegyelmi határozatban mérlegelt súlyosbító körülmények fennálltát bizonyítatlannak ítélte: az alperes ugyanis nem igazolta, hogy a sikerrel kecsegtető lesre a felperes olyankor is beírta magát, amikor más elfoglaltsága miatt nem tudott vadászni; és az sem bizonyított, hogy a tulajdonában lévő földre magasles kihelyezését megakadályozta. A megbánás hiánya pedig a büntetés súlyosbításához nem vezethet.

[45] A fentieket összegezve az elsőfokú bíróság akként foglalt állást, hogy a fegyelmi büntetés kiszabásának alapjául szolgáló két fő ok közül az egyik, - azaz a beírókönyvi bejegyzés elmaradásának szankcionálása - jogsértő, a felperes tehát csak a terhére rótt egyik fegyelmi vétséget (az értesítési kötelezettség elmulasztása) követte el, ezáltal a büntetés kiszabása mérlegelésének folyamata sérelmet szenvedett, emiatt a fegyelmi határozat jogszerűsége nem állapítható meg.

[46] A bíróság osztotta a felperes azon álláspontját is, miszerint a fegyelmi határozatban pontosan meg kell jelölni, hogy milyen jogszabályi, alapszabályi vagy egyéb rendelkezés megsértése miatt került sor a fegyelmi vétség megállapítására. Ennek mellőzésével az alperes a Ptk. 1:3. § szerinti jóhiszeműség és tisztesség elvét is megsértette.

[47] A kereseti kérelemben megjelölt további eljárási szabálysértéseket az elsőfokú bíróság ugyanakkor nem látta megállapíthatónak.

[48] A kifejtettekre hivatkozással az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:37. § (1) bekezdése értelmében hatályon kívül helyezte az alperes jogsértő határozatát.

[49] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes kereseti kérelmének elutasítását kérte.

[50] A másodlagos kérelme az ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult a Pp. 381. §-a alapján.

[51] Az alperes a perköltség viselésre vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést – az érdemi döntés helybenhagyása esetén is - akként kérte megváltoztatni, hogy a pernyertesség-pervesztesség arányát a felperesre terheesebben 86% -14 %-ban kérte megállapítani.

[52] Az első-, és másodfokú perköltségre igényt tartott.

[53] Az alperes kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság egyetértett azzal, hogy a felperes a terhére rótt mindkét fegyelmi vétséget elkövette, azaz az „Egyéni vadászati napló és terítéknyilvántartás”-ba való bejegyzés hiányos, illetve a felperes a vadásztársaság felé - az intézőbizottság 2010. március 12. napján meghozott döntése alapján fennálló - értesítési kötelezettségét is elmulasztotta.

[54] A fegyelmi felelősség megállapításának – a fegyelmi határozatban megjelölt - két oka között a súlyosság tekintetében különbségtétel nem történt. A fegyelmi határozatban megjelölt két ok bármelyikének megalapozottsága a felperes fegyelmi felelősségének megállapítását indokolja.

[55] Amennyiben tehát a jogsértő bejegyzés szankcionálása a Ptk. 1:3. § (1)-(2) bekezdésébe ütközik, úgy ettől függetlenül a felperes felelőssége az illetékesek értesítésének elmaradása miatt megállapítható, és a fegyelmi szabályzatban foglaltaknak megfelelő szankció alkalmazható.

[56] Figyelemmel arra, hogy a fegyelmi határozat másik indokát, azaz az illetékesek értesítésének elmaradását a felperes maga sem vitatta, ezért ennek alapján a kereset elutasítása lett volna indokolt, vagy esetlegesen sor kerülhetett volna a Ptk. 3:37. § (3) bekezdésének alkalmazásával az alperes általi jogsértés tényének megállapítására.

[57] Az alperes kitért arra, hogy amennyiben a támadott döntés megfelel a jogszabályoknak és az egyesület alapszabályában foglaltaknak, úgy a Ptk. alapján a bíróságnak nincsen lehetősége arra, hogy a kiszabott büntetés mértékét, arányosságát vizsgálja, avagy felülmérlegelje, vagy annak súlyos volta miatt az azt megállító határozatot hatályon kívül helyezze.

[58] Ugyanezen okok miatt annak sincs jelentősége, hogy a fegyelmi határozat indokolásában a mérlegelés alapjául szolgáló súlyosbító körülmények kapcsán a felperes milyen álláspontot foglalt el.

[59] A Győri Ítéltábla Pf.20.329/2018/5. számú határozatára hivatkozással az alperes hangsúlyozta, hogy a bíróság nem mérlegelheti, hogy a vadásztársasági tag terhére rótt vétség súlya, jellege indokolja-e az elrendelt büntetést.

[60] Az alperes a hatályon kívül helyezés iránti fellebbezési kérelmét arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást részben bizonyítatlan felperesi állításokra alapította.

[61] A felperes ugyanis nem igazolta, hogy a hibás bejegyzések szankcionálásának elmaradása az alperes vadásztársaságnál rendszeres, tendenciózus és elfogadott gyakorlatot jelent.

[62] Az elsőfokú bíróság az alperes rendszeres gyakorlatára vonatkozóan anélkül vont le következtetést, hogy vizsgálta volna, hogy a felperes által kiemelt 15 hibásnak vélt bejegyzés egyenértékű-e a felperes szabályszegésével, illetve a hibás bejegyzés milyen jogkövetkezménnyel járt a többi tagtársat érintően.

[63] Mivel az elsőfokú bíróság a döntését jelentős részben az alperes - vadászati naplóba való bejegyzésekre vonatkozó – diszkriminatív, de a kifejtettek szerint nem bizonyított gyakorlatára alapította, ez olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely az ügy érdemi elbírálására kihatott.

[64] Ez az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését teszi szükségessé.

[65] Az alperes kitért arra, hogy ebben a szankcionálási gyakorlat bizonyítása körében az elsőfokú bíróság a Pp. 237. § (3) bekezdésében foglalt anyagi pervezetési kötelezettségének nem tett eleget.

[66] Az alperes hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére marasztalta az alperest a felperes teljes elsőfokú perköltségében, hogy a kereseti kérelemnek ugyan helyt adott, de a keresethalmazatból a kereseti kérelme indokainak többségét megalapozatlannak találta.

[67] Az elutasított kereseti kérelmek számára, és az el nem fogadott felperesi indokokra tekintettel az alperes a perköltség viselésre vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést akként kérte megváltoztatni, hogy a pernyertesség-pervesztesség arányát a felperesre terhesebben 86-14 %-ban kérte megállapítani.

[68] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására, és az alperes 20.000,-Ft összegű perköltségben marasztalására irányult.

[69] A felperes rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság az alperes fegyelmi határozatát két okból helyezte hatályon kívül, az alperes azonban csak az egyik ok tekintetében támadta az elsőfokú ítéletet.

[70] A törvényszék ugyanis a fegyelmi határozatot amiatt is jogszabálysértőnek tekintette, hogy abban az alperes nem jelölte meg, hogy pontosan milyen jogszabályi, alapszabályi, házi szabályzati rendelkezés megsértése miatt került sor a felperessel szemben fegyelmi vétség megállapítására, és a fegyelmi büntetés kiszabására.

[71] A felperes kiemelte, hogy a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezésének ezen, az alperes fellebbezésében nem támadott indoka önmagában is megalapozza annak hatályon kívül helyezését.

[72] A fentiek miatt az alperes elsőfokú ítélet megváltoztatására irányuló fellebbezése nem vezethet eredményre, a felülbírálat korlátaira tekintettel maga az alperes zárta ki az elsőfokú ítélet megváltoztatásának lehetőségét.

[73] A fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését eredményező, és az alperes által a fellebbezésben felhozott egyetlen okkal kapcsolatosan a felperes rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a beírókönyv felperes által felhozott téves bejegyzései alapján okszerűen állapította meg, hogy az alperes diszkriminatív gyakorlatot folytat: azaz a hibás bejegyzéseket jegyző tagok ellen semmilyen módon nem lépett fel, ugyanakkor a felperes hibás bejegyzését fegyelmi büntetés kiszabásával szankcionálta.

[74] Mivel az alperes fentiekben ismertetett gyakorlata a Ptk. 1:3. § (1)-(2) bekezdéseibe ütközik, ezért a fegyelmi felelősségnek - az értesítési kötelezettség elmulasztása mellett, részben a felperes hibás bejegyzésére alapított - mérlegelése sem eredményezhet jogszerű fegyelmi határozatot a felperessel szemben.

[75] A pernyertesség-pervesztesség aránya körében előadott fellebbezési érvelésre tekintettel a felperes hangsúlyozta, hogy a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránt egyetlen kereseti kérelmet terjesztett elő, amelynek az elsőfokú bíróság helyt adott, így az elsőfokú eljárásban a pernyertessége teljes egészében megállapítható, a perköltség megosztásának nincs helye.

[76] Az alperes a felperesi fellebbezési ellenkérelemre tekintettel előterjesztett beadványában kitért arra, hogy az elsőfokú bíróság nem határozta meg egyértelműen, hogy a fegyelmi határozatokat mely okból helyezte hatályon kívül, pusztán jogszabálysértő jellegüket állapította meg.

[77] Az elsőfokú ítélet olyan értelmezése esetére, miszerint az elsőfokú bíróság az ítéletének [41] pontjában foglalt okból is hatályon kívül helyezte a fegyelmi határozatot, az alperes hivatkozott a fellebbezésének 7. pontjára, amelyben azt szögezte le, hogy „az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, és rögzítette az ítéletében azt, hogy az alperes a Ptk. 1:3. § (1), (2), valamint 1:5. § rendelkezéseibe ütközően hozta meg a fegyelmi bizottsági, illetve a közgyűlési határozatait.” A fellebbezés 7. pontjából tehát – a felperes álláspontjával szemben

- az olvasható ki, hogy a fellebbezése a fegyelmi határozatok elsőfokú bíróság általi hatályon kívül helyezésének mindkét okát támadja.

[78] A felperes az alperes beadványára tekintettel ismételten hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítélet [41] pontjában rögzített hatályon kívül helyezési okot az alperes a fellebbezésében nem támadta, e vonatkozásban a fellebbezésében nyilatkozatot nem tett, érvelést nem fejtett ki.

[79] Az alperes alaptalanul hivatkozik e körben a fellebbezése 7. pontjára, mivel annak teljes szövege alapján az állapítható meg, hogy az kizárólag az elsőfokú ítélet indokolásának [33] pontjában megállapítottakra, azaz a hibás bejegyzések szankcionálásával kapcsolatosan az alperes terhére rótt diszkriminatív gyakorlatra, annak cáfolatára vonatkozik.

[80] Az alperes fellebbezése alaptalan.

[81] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, az ítélet hatályon kívül helyezésére alapot adó, lényeges eljárási szabályt nem sértett és a megalapozott tényállás alapján meghozott, érdemben helytálló döntéssel helyezte hatályon kívül a keresettel támadott első- és másodfokú fegyelmi határozatot.

[82] Az elsőfokú bíróság az alperes közgyűlésének 4/2021.07.10. számú határozatát – a fegyelmi bizottsági határozatra is kiterjedően – a fentiekben már ismertetett két okból helyezte hatályon kívül: egyrészt a felperes által elkövetett bejegyzési szabálytalanság a jóhiszeműség és tisztesség elvét sértő, diszkriminatív módon való szankcionálása miatt (elsőfokú ítélet [33]-[37], [40] bekezdése), másrészt annak okán, hogy az alperes a fegyelmi határozatban elmulasztotta megjelölni, hogy mely jogszabályi, alapszabályi vagy házi szabályzati rendelkezés megsértése miatt állapított meg fegyelmi vétséget (elsőfokú ítélet [41] bekezdése).

[83] Helytállóan hivatkozott azonban a felperes a fellebbezési ellenkérelmében és a Pf.5. számú beadványában arra, hogy az alperes a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezésének egyik, az elsőfokú ítélet [41] pontjában rögzített indokát a fellebbezésében nem támadta, e vonatkozásban a fellebbezésében nyilatkozatot nem tett, érvelést nem fejtett ki.

[84] Ennek cáfolataként az alperes alaptalanul utal Pf. 4. számú iratában a fellebbezése 7. pontjára, mivel annak teljes szövege alapján az állapítható meg, hogy az kizárólag az elsőfokú ítélet indokolásának [33] bekezdésében megállapítottakra, azaz a hibás bejegyzések szankcionálásával kapcsolatos diszkriminatív alperesi gyakorlatra vonatkozik, és nem a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezését eredményező másik okra, a fegyelmi

vétség megállapításának alapjául szolgáló megsértett jogszabályi/alapszabályi rendelkezések hiányára.

[85] A felperes helytállóan mutatott rá, hogy az elsőfokú ítélet szerint a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezésének ezen, az alperes fellebbezésében nem támadott indoka önmagában is megalapozza a sérelmes határozat hatályon kívül helyezését. A fegyelmi határozatban a felperesnek felrótt magatartással megsértett jogszabályi/alapszabályi rendelkezések feltüntetésének elmaradása ugyanis a törvényszék által kifejtettek szerint a tisztességes eljárás alapelvébe (Ptk.1:3.§.) ütközik, ez pedig a Ptk. 3:37.§. (1) bekezdése alapján a kereseti kérelemnek megfelelő döntést indokol.

[86] Mivel az alperes a határozatok hatályon kívül helyezésének a megsértett jogszabályi/ alapszabályi rendelkezések megjelölésének hiányára alapított indokát (elsőfokú ítélet [41] bekezdés) nem támadta, továbbá ezen indok az elsőfokú ítélet értelmében önmagában a támadott fegyelmi határozat jogszabálysértő jellegét alapozza meg, ezért - a másodfokú felülbírálat Pp. 370. § (1) bekezdése és a Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontja szerinti korlátaira figyelemmel - az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására eljárásjogi lehetőség nem volt.

[87] A fentiekből az is következik, hogy a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezésének másik, a fellebbezéssel támadott indokának (elsőfokú ítélet [33]-[37], [40]) vizsgálata (az alperes diszkriminatív szankcionálási gyakorlatára, és az ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozó fellebbezési érvekre is kiterjedően) szükségtelen volt.

[88] A felülbírálat korlátaira tekintettel az alperesi fellebbezés nem tette lehetővé az elsőfokú ítélet megváltoztatását.

[89] Helytálló a felperes álláspontja az elsőfokú perköltségviselésre vonatkozó fellebbezési érvelés alogaritmusának tekintetében is.

[90] A felperes a fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránt – noha többféle jogsértésre hivatkozással, azonban – egyetlen kereseti kérelmet terjesztett elő, amelynek a törvényszék a másodfokú bíróság által felülvizsgált döntésével helyt adott, így a pernyertessége teljes egészében megállapítható, ezért az elsőfokú perköltség megosztásának nincs helye.

[91] A kifejtettek alapján az ítéltábla a törvényszék érdemben helytálló ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[92] Az alaptalanul fellebbező alperes a Pp.83.§. (1) bekezdése értelmében köteles a felperes által a 32/2003. (VIII.22.) IM r. 2.§. (1) bekezdés a) pontja alapján a megkötött díjmegállapodás szerint felszámított ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség felperes részére való megfizetésére.

Győr, 2023. január 11.

Dr. Maurer Ádám sk.
sk.

Dr. Sarmon Hedvig sk.

Dr. Mészáros Zsolt

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró